

OHLÉDNUTÍ

Na začátku každého roku se stěží ubráníme bilancevání loňska, které během naší chlastačky uhynulo stářím. Stale se nepechopitelným zlozvykem, že v masmédiích se po pohřební hostině-vedle fotografií utržených končetin- začínají objevovat různé žebříčky popularity a stručné přehledy událostí minulého roku. Byli bychom špatným masmédiem, kdybychom se v této zbytečnosti nepřipojili ke zbývajícím sdělovacím agenturám. Jaký vlastně byl onen bohatýrsky zapitý rok 1990? Necháváme bez komentáře chronologický přehled událostí přímo se dotýkajících práce redaktorů I.D. Čtenář ať si laskavě vytvoří vlastní úsudek z jednotlivých položek našeho výčtu:

LEDEN

Loučení s rokem 1989, který dal lidstvu ilegální demokracii, prožívá valná většina redaktorů v obytném sklepě Mathiase Stumpa /umělce a bohéma, známého i čtenářům I.D. z prvních čísel/. Filosofická debata vyúsťuje kolem 1. hod ve rvačku a demolici oválného stolu, za níž společnost kolem I.D. často ochutnávala výtečnou "stumpevicu". Do katakomb vniká pak nečekaně paní Stumpová, matka M. Stumpa a místo litru drinku na dospání osazenstva zmateně řve a vyvádí. Podnapilý J.M.C. se snaží výkřiky: "To je ale Bukurešť!" a "Vivat Ceausescu!" přivést ženu k politické diskusi, leč potázá se se zlou. Část vyhozených pokračuje v oslavách v nedalekém Břestku. Zde se zpívá i pan P. de Press a chová se velmi neslušně v břesteckém potoku. Odhaluje mrzké pnutí své mysli a kazí si tak dobrou pověst, která ho předcházela. Rok 1990 nezačíná tedy nikterak alibně, ale časem se pasíva a aktíva vyrovnávají.

LEDEN

Po úhybných manévrech před murdechovými agenty, nešťitícími se žádné zhevadilesti, vychází konečně prvními čtenáři blahem oslintané 9. číslo. Bystřejší si ihned uvědomují, že něco není v pořádku. Nejbystřejší míní, že 9. číslo se srazilo vlnkou, ale hned první stránka uvádí dehadu na pravou míru. Lidé chápou malý formát jako daň z nezávislosti I.D., mlčky pokývují hlavami a objednávají další piva a rumy.

ÚNOR

Časopis se ocitá v první velké krizi zapříčiněné nedostatkem kvalitních žurnalistických individualit. M. Stump nepublikuje z rumových důvodů, J.M.C. hvězdář se utápí v pracovních dilematech při melouchaření ve Slováckém divadle, Horst a P. de Press pobývají na školách v domnění, že z nich někdy něco bude a d'Atari nacvičuje ve VAKUSU počítačovou mimiku, s níž by chtěl prorazit prkny ce znamenají svět. Také pan K. Krystýnek, pracovní přetížen, ustupuje do pozadí a samotný J.M.C. na vše nestačí. Je, bohužel, také jen člověk. Na schůzi představenstva I.D. v salóнку restaurace Slunce /Koruna má zavíračku/ se účastníkům po zkonsumovaných pivech nezdá situace až tak černá. S potěšením je konstatováno, že se ujal způsob značení článků zkratkami, které si přispívatelé svedobně zvolili. Dále si přítomní přísahají, že už žádný seriál na pokračování se v I.D. neobjeví a příští příspěvky budou posílány poštou k rukám J.M.C.

BŘEZEN

Ve snaze získat pro časopis exkluzivní reportáž, pokouší se dva redaktori/ Horst a P. de Press/ proniknout do "diskobrádku" Hvězda, odkud se v minulosti podařilo vylovit materiály pro jeden článek a jeden comics. Do cesty se jim však postaví fausatá gerila, vypečobněná

CO SE DEJE KOLEM I.D. ^{- 2 -} aneb

OTVÍRÁME DLOUHO UZAMČENÉ SOUKROMÍ

Siluetový záběr ze schůze Asociace Svobodných Občasníků. Redaktorka Nicol Thompson ukazuje možnosti přežití časopisů v roce 1991 pomocí sloupcových grafů. Sloupec nejvyšší představuje šance I.D. Na snímku vpravo sedí znu-
děný P. de Press jako zástupce našeho plátku.

Kamil Mládě /vý. zt. dol. zpř. pozn. aut./ získává materiál pro článek do I.D.

DANIEL R. NELSON? Ano! A navíc jedna z obětí koncertu Uprímné Soustrastí. Bohužel byl v prvních řadách, které se vzájemně pohřbily.

/viz. I.D. č.0/

Agent z NATIONAL GEOGRAPHIC se snaží podplatit vrátnou redakce I.D. aby se dostal dovnitř. Vrátné připadá jeho úplatek směšný.

věrně d'Ataris v čísle 2. Ukazuje se, že tento nepřítel všeho nešťelého si patrně udělal z hvězdy soukromou troubu pro hlásání bezduché pubertácké kultury. Naši zpravodajové se mu pochopitelně do jeho diskokrátu nehodí...

BŘEZEN

Ze stejatých hradištských piv se vyneřuje konkurenční časopis přátel piva a bicyklů nazvaný "Gire d'Pivko". Má daleko širší tvůrčí zázemí než I.D. a dokonce se dostávají na přetřes "murdochevské" tendence z ledna. První číslo však přináší zklamání, okořeněné jen mnoha lákavými přísliby do budoucna. Pro nevináře z I.D. se zrození paralelní tiskoviny stává mementem, burcující všechny síly do zápasu s přežití listu v očekávané nevybíravé konkurenci.

BŘEZEN

Krise z ledna je s konečnou platností zažehnána. V časopise publikují své příspěvky dosud neznámí dopisovatelé. A ne ledajáci! Pan Moták podává svou vizitku v horerově-vizionářské bombě "Už jde" a pan Kamil Kládě předvádí bravurní, přesně načasovanou kreaci novinářské driny a dovtipu v působivém článku "Pravá tvář anonymů". Nová krev staví skomírající I.D. opět na nohy, takže v průběhu března vychází celkem 3 čísla. Rozhovatelé soudí, že se z I.D. stává pomalu týdeník! Jak čas ukáže, jejich předpověď nepočítá s kolísající aktivitou a s depresemi tvůrců časopisu. Na druhé straně si však přiznejme, že nebýt depresí, depracovali bychom to až někde na úroveň Lidových novin, které si též říkají nezávislé...

BŘEZEN

V krátkém časovém odstupu vydává společnost kolem "Gire d'Pivko" GdP další číslo svého časopisu. Kromě "kopání do mrtvel" prostřednictvím fotografií z akce "Sundávání totalitních symbolů", obsahuje druhé GdP i nikdy nedokončený rozhovor s J. Hutkou, vedený v poněkud rozpačitém duchu. Člověk se nedokáže zbavit dojmu, že pouze samotné jméno písníček má zaručit kladebnou čtenářskou odezvu. Cítí to koneckonců asi i sám zpovídaný.

DUBEN

Uprostřed měsíce se začíná více a více hovořit o možné alianci GdP + ID, přičemž J.A.C. se staví za kooperaci, které by mohla I.D. posílit zejména po technické stránce. Herst a I.de Press jsou však jednoznačně proti a argumentují ponejvíce neslučitelností náplně obou tiskovin. Snad jim nějaký strážný tiskařský šetek našeptává, že GdP brzy ztratí dech a že by I.D. s touto "supernovou" na novinářském nebi skončila brzy v černé díře.

DUBEN

Druhá časovaná nálož pana K. Kládě tentokrát selhává na celé čáře. Atentát na papeže připravovaný Asociací hradištských Arabů /AHA/ se nekoná a čtenáři právem podezírají I.D. z vyvolávání chaosu a zmatečných informací. Papežův bezpečný návrat do Vatikánu, tajuplné mlčení pana Kládě, podezřelé chování zahraničních dělníků to vše modeluje rámcem blížící se nové krize, tentokrát již ne z nedostatku publikační látky, nýbrž z interních organizačních rozkolů v I.D.

DUBEN

~~XXXXXXXXXXXX~~ 8. dubna: Duo J.A.C. + d'Atari přináší na stránky časopisu originální formu kresleného příběhu - tzv. remics /reklamní comics/. Pro velký úspěch se dvojice rozhoduje předvést další "remics" dne 25. dubna. Spět sklízí vavříny.

DUBEN

25. dubna vychází 17. číslo I.D. - jedno z nejdiskutovanějších čísel všech dob, číslo, které přivedlo I.D. na pokraj zánuby. Paradoxem zůstává, že o nebezpečí rozkladu časopisu se nezasleuly ani tak dva stejní články /d'Atari a P. de Press/, jako spíše ehlas v kruzích reds-

ktorů. D'Atari píše o zvrácenostech vesničanů, F. de Press škatulkuje filosofii. Pan Horst se bouří - filosofie je jeho doménou, kdežto řeholí pana F. de Presse je medicína - tak proč si lézt do zelí! Nad státi d'Atariho se pan Horst ironicky šklebí. D'Atari se uráží a odmítá nadále spolupracovat s I.D. J.M.C. jako vždy ponechává věcem volný průběh. Hrozné je, že čtenáře tyto intriky, jejichž mechanismus nechápe, absolutně nudí a proto volají po člancích, jež by byly určeny zase jim. Vyřizování účtů však již nelze zabránit. Pan Horst připravuje obsáhlou a teoriemi prospěšovanou odpověď pod všeříkajícím názvem "Obrana filosofie". Snad je velkým štěstím, že pánové Krystýnek, Moták a Kládě se nemetají v klubku ošedování a výhrůžek a tak se díky nim drží I.D. ještě nad vodou.

KVĚTEN

Ze všeobecně rozjitřené atmosféry se klube na dlouhou dobu poslední 18. číslo I.D. D'Atari ihned po jeho vydání odjíždí znechuceně do hor, odkud posílá na adresu J.M.C. /proč???/ tajemné, arabštinou psané orákulum. F. de Press si s odpořem přečítá antidepressivskou "Obranu filosofie" a dává se na truc - světe zboř se - k divadlu!!! Zde ovšem dosahuje neuvěřitelných úspěchů jako mrtvola v jinak bezkrevné hře "Truchlící pozůstalí" /viz pozdější recenze K. Kládě/ a zdá se, že práci v I.D. pověsí definitivně na hřebík.

ČERVEN

Destrukce v I.D. vrcholí - odmlčují se i Moták, Kládě a Krystýnek. Horst se ze žalu přidává v předvolební horečce ke KSČ a třešněmi za uchem dráždí personál Koruny. Těsně před volbami vysvětluje svůj postoj v článku "I.D. volí komunisty", který však nebyl nikdy zveřejněn, částečně i z obavy, že zaslepení čtenáři by článek i s I.D. odvrhli, což by byl poslední hřebíček do rakve listu. Druhým důvodem je nedostatek dalších materiálů nutných k vytvoření celistvého čísla. S odčinem d'Atariho se zastavuje přísun comicsů. I.D. pozvolna odumírá. Zklamáný J.M.C. v podroušeném stavu častuje hrubými, poloanglicko-česko-německými výrazy cizí státní příslušníky /Jugoslávce/. Bohužel je přítomen i pan F. de Press, který se chystá toto mezinárodní extempore rozmáznout, a tak je J.M.C. nakonec i rád, že I.D. nefunguje. Vždyť každý na každého ví už příliš mnoho.

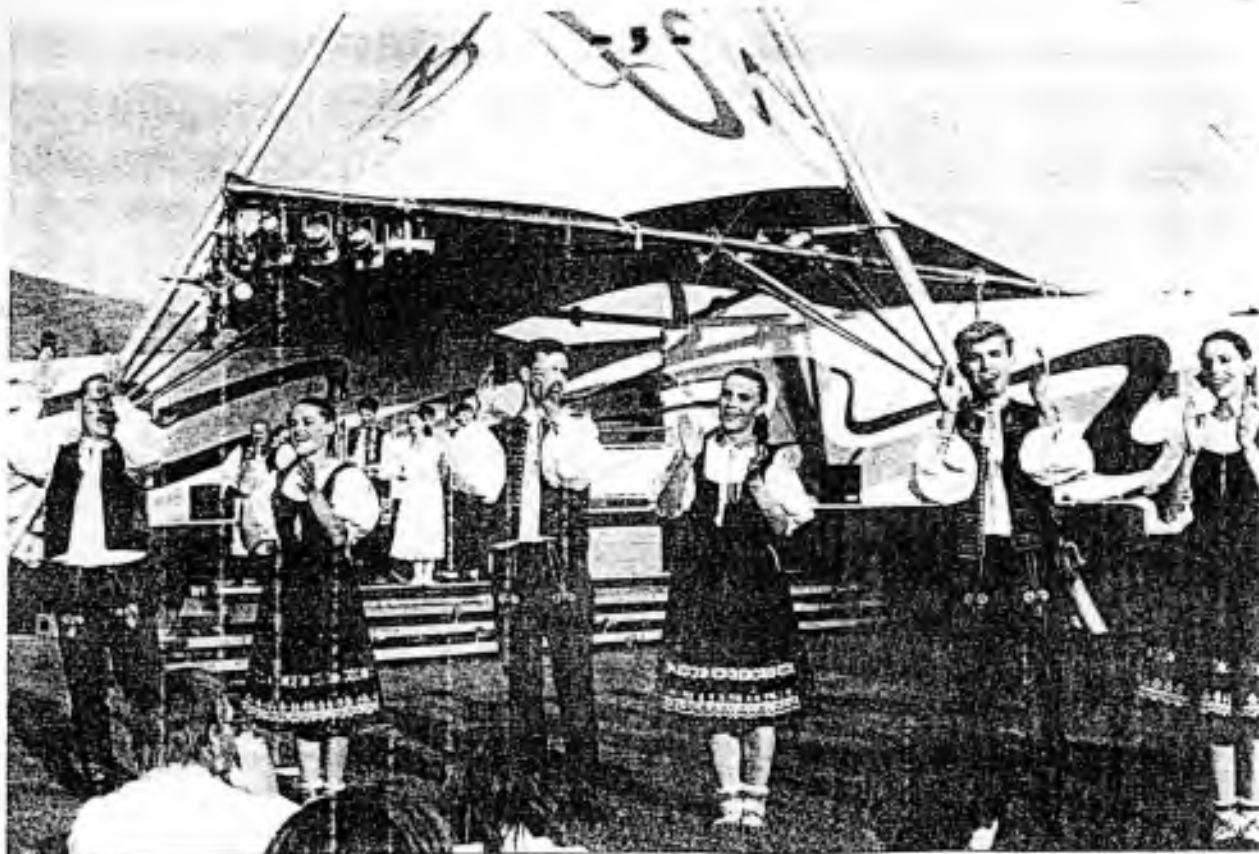
ČERVEN

Na Koruně se koná dojezd závodu Giro d'Pivko za účasti zahraničního cyklisty /Rakušan Gerhard/. Akce pořádaná za krásného slunečného počasí dává rychle zapomenout na neslavné působení časopisu GdF. Korunami šumících stromů burácí reproduované "Helter Skelter", závodníci polepují hosty různými etiketami a redaktoři I.D. hledí do svých redakčních pallitrů jako by se právě účastnili pohřbu mateřského listu. A bílá krysa v pevné kleci, osobní živočich sira Helmutha, se chystá sežrat ty neživé, papírem vycpané panáky journalisty...

ČERVENEC

Již druhý měsíc je svět bez I.D. Příspěvky se sice množí, ale trauma tragických nedorozumění z květnových dnů paralyzuje veškeré novinářské snažení. Prapor občasníku zvedá nakonec pan Horst. Spolu s Lečem a J.M.C. se pokouší na dveře u J.M.C. oživit starou ruční tiskárnu, získanou za pohnutých okolností od zkrachovalého vydavatele samizdatů. Injekce v podobě vyššího nákladu by jistě vzkřísila zájem o další účinkování I.D. Dřevěný "Golem" však nespíná očekávání tiskařů a záhadný "šer" se nepodaří nalézt později ani panu Krystýnkovi, F. de Pressevi, Plastikovi a M. Stumpovi. Navíc se nad ránem zmrazí v příkopě jediný ochotný kolpoltér, pan Victorio Bull, a to je už příliš mnoho kazů bránících volnému prodeji tiskoviny. Přesto se po soutěži v pojídání smažených sýrů /Lečo/ na zahrádce Koruny a po strhující reportáži pana Horsta, jakož i po zaslání prvních fotodokumentů panem Krystýnkem je jisté, že I.D. pomalu vstává hrobníkovi z lopaty.

/dokončení v čísle 31./

Osleba Horstových narozenin, na které vystoupil populární folklórní soubor OHIAN /U.S.A./. V popředí šťastné temeno Horstovy hlavy.

Kolektiv uklízečů redakce I.D. Za své vynikající výsledky získala tato četa v říjnu 1990 vysoké ocenění "Zlatý vysavač" /na snímku/.

Výprava dopisovatelů I.D. do Bolívie v roce 1989 za účelem nalezení tělesných pozůstatků J.Fučíka. Vpravo strýc Květoše Krystýnka Dean Jackson, který se zúčastnil výpravy jako mechanik.

EROS SHOP

19. PROSINCE 1990 BUDE ZAHÁJEN PRODEJ EROTICKÉHO

ZBOŽÍ VČETNĚ

VIDEOKAZET, ČASOPISY, ZASILKOVÉ SLUŽBY

OBČERSTVENÍ

V MISTRICÍCH

(směr na Javorovec), okres Uherské Hradiště

PRODEJNÍ DOBA:

~~18. 22. PROSINCE 8-20 8-18 HODIN~~

~~22. 26. PROSINCE 8-20 8-18 HODIN~~

UTERÝ - SOBOTA 12-21⁰⁰

DÁLE

KAŽDÉ PONDĚLÍ - ZAVÍŘACÍ DEN

~~UTERÝ 8-18 HODIN~~

~~SOBOTA 8-18 HODIN~~

DISKRETNOST ZAJISTĚNA *VEDOUcí PAN OTTINGER*

TEMNÝ STÍN NAD HISTORIÍ K . K .

Takřka v každém čísle ID se setkáváme s hlubinnými sondami do minulosti pana Květoše Krystynka. Pro mě mají zvláštní význam, protože jsem zde cizincem a dovidám se v nich více než vy ostatní. Například donedávna jsem si myslel, že Smržávková není výletní oblast s mnoha historickými klenoty, ale to smetiště napravo při příjezdu do Becnovic.

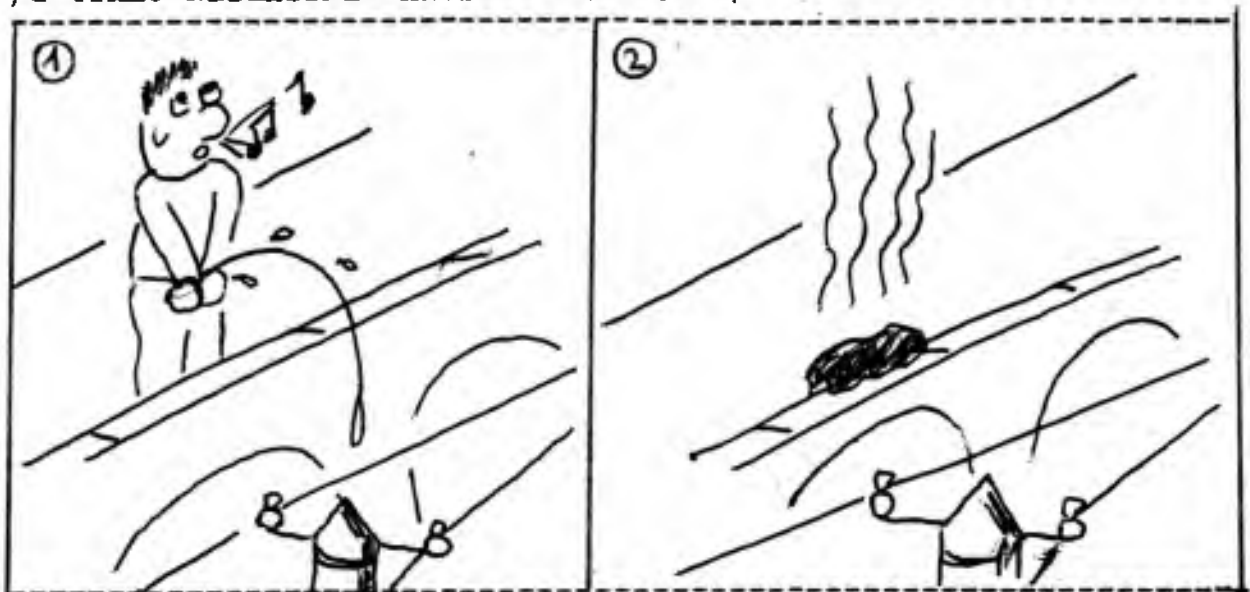
Tak tedy Chvála Květošovi : Ale něco mě na jeho studiích přece jen zarazelo. Určitá předimenzovanost, přílišné nahuštění fakt propletené realistickými popisy tak pozevlatými až nepřesnými. Jen malý příklad z článku Za historií ... Za historií ... Za historií ... v čísle 22. Tak v odstavci pojednávajícím o smrti Jindřicha Pazdřivského ze Zastříní se pečlivý kronikář zmiňuje sice o rapíru, ale vůbec se nenamáhá sdělit nám, jak se rapír řekne francouzsky ! /Prameny: Česko-francouzský slovník, Francouzsko-česky slovník/. A když tvrdí, že mladá paní /rozuměj Kateřina rozená Rájecká z Mírova/ tiskne při tom svého půlročního synka, už nás táhne za nos. Tato jistě fešná dáma si takové gesto nemohla dovolit prostě proto, že při svém poprsí /obvodu 0,95 českého sanu/ by ho zadusila. /Prameny : Pazdřivský - Největší korzet 16.století, K.J.Erben : Kytice/.

Proč tedy Květoš, jehož jinak skutečně obdivuji, mate ? Odpověď jsem našel o číslo později, přiznám se po pečlivém studiu. Celé ty lingvistické manévry měly jen jeden cíl. Květoš nechtěl zaměřet, ale chtěl mezi ostatními nechť zapadnout jeden fakt. Cituji KK ID č.23 : Cena panství tendy obnášela 432.865 zlatých, převzaté dluhy 231.402,- zlaté a aktiva činila 201.462,- zlaté. Z toho jasně plyne, že v čisté hodnotě po odečtení dluhů z ceny panství chybí jeden zlatý.

Nechci se v Květošově rodině vrtat, možná, že zůstal za nehtem dědečkovi či prastrýci, berme v úvahu, že je jistě již utracen, čin promlčen a ani jeho podoba nebyla jistě zvláštní, vezměme si jen kurz polského zlotého.

Takže Květoši, netrap se s tím a přistě : na rovinu. Konec konců byl to feudál.

POTŘEBA
/Z CYKLU NEŠŤASTNÉ NÁHODY - NA MOSTĚ /

HOMELESS - TÉMA VĚČNĚ ŽHAVÉ

Setkáváte se s nimi denně v ulicích města, před výklady obchodů, u kontejnerů i v horších restauracích. Jsou to lidé jako my, ale jejich chování, jejich problémy i názory na společnost vyrůstají z naprosto odlišné sociální základny než je tomu u nás - na rozdíl od nás nemají střechu nad hlavou. Hovoříme-li o střechě, ~~myšlenka~~ nemyslíme tím, že by tito běženci žili přímo pod širým nebem, ale chceme zdůraznit, že jejich domov se vymyká našim běžným představám teploučkého hnízdečka či rodinného krbu.

Pe 1. lednu 1991 jejich počet rapidně vzrostl. Ekonomicky oslabené rodiny nebudou schopny pěstovat si doma nevýdělečného dědečka, babičku či mentálně narušené příbuzné a kapacita domovů důchodců i příslušných ústavů zdaleka nepostačí pokrýt zvýšený nápor bezdomovců. Nadto mnozí starší lidé nechtějí respektovat železnou drezúru, které v některých institucích panuje. Násilné nahánění pod studené sprchy, zamykání čaganů a berlí za sebe menší prohrášek, zabavování nasleuchacích strojků důchodci, kteří pobývají v zařízení již déle a mají to "za pár" - to všechno mnoha opuštěným lidem nejde pod vousy a proto řeší situaci jinak. Ti šťastnější naleznou obyvatelné ruiny domů přežívající od Společenských náletů v roce 1945, jiní nepohrdnou přístřeším pod mostem /hlavně v létě/. Podnikavější z těchto svedenomyslných chudáků se však vrhnou do stavby soukromých domků, lepenkových paláců, v nichž naprosto nezávisle dožívají zbytky životů. Nejvděčnější surovinou pro výstavbu obytných jednotek homeless jsou obyčejné lepenkové krabice od bot, banánů, videopřehrávačů, televizorů apod. Čím větší krabice, tím lépe poslouží.

Sociologové spudí, že kolem všech větších měst v ČSFR vyrostou do pěti let obrovské satelitní periferie z nejnázve dostupných odpadků - mimo krabic vyhovují i dřevěné odřezky, vyhozené pneumatiky, igelitové pytle apod. Snad se brzy dočkáme i organizování politických struktur homeless, které by mohly vyústit v silnou politickou stranu a umožnit i kumulování finančních rezerv pro nákup elektroniky v kvalitních krabicích.

Prozatím však takové sny sprádaají jen ti největší snilkové a tak homeless stále bloudí ulicemi měst provázeni opovržlivými pohledy majetnějších spoluobčanů. Mnozí z nich se za ně dokonce stydí a někdy to dávají nepokrytě najevo.

Nejdrsnější styčnou plochou na níž se vyostřují kontakty mezi homeless a nehomeless jsou restaurace od trejky níže. A právě zde se nám všem naskytá šance pomoci bližním, byť jen dobrým slovem, úsměvem nebo poplácáním po hubertáku. Nikde z nás totiž neví, zdali zítra či pozítří nepřijde o nohu, ruku anebo nezblbne - přestě že se stane přívazkem a jako neúčinný nádor bude vyříznut z rodinného organismu.

Vědomí si těchto možností, starali se redaktoři I.D. o homeless dne 10.1.1991 v jedné špelunce, kde se většinou bezdomovci schází. Toho dne měli štěstí, jelikož celkem 5 homeless z celkového počtu evidovaných /35/ navštívilo přestery oné provozovny. Destavila se čísla 18 /krycí jméno "Kosí bratr"/, 23, 24 /"Verdun"-velmi zbědovaný homeless belhající se za pivem přes půl města ze své škatule/, 30 a 33 /alias "Vrabčák"/. Činovníci I.D. dělali opravdu co bylo v jejich silách. Na 24 se po celou dobu povzbudivě usmívali a lákali jej ke svému stolu. 24 však hrdě odmítal a tak mu aspoň zajistili /podobně jako později i homelessovi No 33/ sponzera, jenž byl usazen k jeho stolu a štědře starce bavil. Někteří příchozí však tvrdošíjně odmítali být usazováni vedle homeless a tím jasně dokumentovali svou měšťáckou morálku. "Jděte si do Grandu, když se vám naši homeless nelíbí!" vykřikl jeden z pečovatelských na adresu jakéhosi vyfintěného frajírka a zlostušený fouka raději rychle opustil hostinec.

..... dekončení z předchozí strany

Nejvíce se s opatrovateli sblížilo číslo 18 - "Kosí bratr". Putoval z náruče do náruče a docela zapomněl na svůj handicap i na to, že jeho krabice je pouze od AVEKU, kdežto soused bydlí v krabici od Jé Vě Cé. Vládla naprostá pohoda. Když se však W. Bull pokoušel občerstvovat nedejezeným rizotem hladové homeless venku před oknem restaurace, střetl se s odporem číšníků, kteří hartusili, že pouští dovnitř zimu. Všichni se srdečně zasmáli, neboť se dovítíli, oč personálu putyky doopravdy šle.

Celý samaritánský večer se zdařil. Páni redaktoři se doma pečlivě umyli, vydezinfikovali ruce několika litry lizelu a slabší povahy si píchly protitetanovku. Usínali s přesvědčením, že dobročinnou akci příště zopakují s ještě větším akcentem.

Závěrem bychom se chtěli omluvit za naše předchozí nevhodné chování k homeless. Zejména nás velmi mrzí číslo 11 polité pivem dne 27. 12. minulého roku. Opravdu nebylo našim úmyslem zničit homelessovi No 11 jeho kabát, ačkoli je pochopitelné, že incident bral jako nepřátelský projev lepší společnosti. Snad jsme svou charitativní činností vše napravili.

A ještě jedna věc nám leží na srdci. V 22. čísle I. D. vyšel článek pana Horsta "Seděl jsem s paní Riedlovou". Od října marně pátráme po této homeless, registrované pod číslem 4. Při pozornějším přečtení článku se není co divit. Řečený pan Horst zde vylíčil No 4 málem jako šlechtičnu s obrovským jménem. Dobrodinci, kteří dříve tuto ženu podporevali, se pak museli cítit podvedeni a zanechali další pomoci. Kdyby pan Horst četl klasickou českou literaturu /J. Neruda - Povídky malestranské/ nedevalil by si podobnou vražednou stat napsat. Anebo že by naopak znal příběh žebráka Vejtiška z povídky "Přivedla žebráka na mizinu" a buďte z recese nebo z nějakých neurčitých osobních zájmů se rozhodl milou starou dámu společensky znemožnit? Ať je tomu tak či tak, píšeme si v registračce u homeless číslo 4 velký otazník a předpokládáme, že nezodpovědný autor článku uvede květnaté výroky a pí Riedlové na pravou míru.

J. M. C.

TÉ SI RADŠÍ NEVŮJMEJ, VĚDYCKY
SI UČTUJE HORSKOU PŘÍRAŽKU!

Why

COMICS & MUSIC

JIŽ TŘI LETA HRAJÍ V
PUNKOVÉ KAPELE „SVRAB“

KONCERTY SE NAM DARÍ
A OBECENSTVO NAM FANDÍ

DNES JE OBECENSTVO
ZVLÁŠT NALADĚNO

DNEŠNÍ KONCERT JE PRO NÁS
VÝZNAMNÝ, PROTOŽE JEJ
NAVŠTÍVILA DELEGACE Z MINIS-
TERSTVA

DELEGACI SE TO NELIBILO
PROTO ZAKÁZALA KONCERT

STAROU DELEGACI NAHRADILI
DVA MLADÍCI, KTERI BYLI ÚPLNĚ
JINÉHO NÁZORU. MUZIKOU
BYLI NADŠENI!

KDYŽ DELEGACE ODCHÁZELA,
PŘEJELO JI AUTO, KTERÉ
PERFECTNĚ ŘÍDIL MŮJ KAMOŠ
Z KAPELY (SAMO, ŽE UJEL)

A DNES JE NÁŠE KARIÉRA
U VRCHOLU

